08/05/2019

Το Θαύμα της Παναγίας της Κασσωπίτρας στην Κέρκυρα

/ Ιερές Μονές

Η Σύναξη της Παναγίας της Κασσωπίτρας στην Κέρκυρα τιμάται από την Εκκλησία μας στις 8 Μαΐου εκάστου έτους.

Στην περιοχή Φιγαρέτο Κανονίου Κέρκυρας βρίσκεται η Ιερά Μονή Υπεραγίας Θεοτόκου Κασσωπίτρας. Η Μονή πρέπει να υφίσταται πριν του έτους 1706 μ.Χ. Πέρασε μια περίοδο κρίσεως όπου «βαθμηδόν περιήλθεν εις πτώσιν και ερήμωσιν». Το 1850 μ.Χ. μαρτυρείται ως κτήτωρ αυτής «Ηλίας τις Χ». Τότε την αγόρασε ο Ηπειρώτης ιερομόναχος Γεννάδιος, ο οποίος την ανακαίνισε εκ βάθρων και εγκατέστησε τρεις μοναχές. Έκτοτε η Μονή κατέστη πυρήνας γυναικείου μοναχισμού.

Κατά τον 20ο αιώνα μ.Χ. προσαρμόστηκε ως μετόχι της Ιεράς Μονής Αγίων Θεοδώρων Στρατιάς.

Από το έτος 1991 μ.Χ. με απόφαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας και Παξών μετετράπη σε ανδρώα Μονή.

Η Μονή διαθέτει μεταβυζαντινές εικόνες, αργυρά σκεύη και κανδήλες και μία περίχρυση λειψανοθήκη με λείψανα αγίων μαρτύρων. Να σημειωθεί ότι η Μονή ευρίσκεται εντός αρχαιολογικού χώρου. Στον κήπο της παλαιότερα βρέθηκαν σημαντικά αρχαιολογικά ευρήματα.

Η Μονή εορτάζει την 8η Μαΐου, σε ανάμνηση της θαυματουργικής αναβλέψεως του τυφλού Στεφάνου, το οποίο τέλεσε η Παναγία στον ομώνυμο ναό της, στο χωριό της Κασσιώπης κατά το έτος 1530 μ.Χ.

Ιστορία θαύματος

Το 1530 μ.Χ., στη βενετοκρατούμενη Κέρκυρα, ένας τίμιος νέος, ο Στέφανος, γύριζε κάποια μέρα από την πόλη στο χωριό του. Στον δρόμο συνάντησε κι άλλους οδοιπόρους, κι έτσι βάδιζαν όλοι μαζί συντροφιά.

Κάποια στιγμή διέκριναν μακριά μερικούς νεαρούς, που μετέφεραν αλεύρι από τον μύλο. Η παρέα του Στέφανου μπήκε σε πειρασμό και θέλησε να κλέψει το αλεύρι. Όλοι συμφώνησαν, εκτός από τον Στέφανο και παρά την άρνηση του εκείνοι όταν πλησίασε η λεία τους, επιτέθηκαν στα παιδιά, τα έδειραν και άρπαξαν το αλεύρι.

Οι νεαροί, δαρμένοι και κακοποιημένοι, πήγαν στα σπίτια τους και διηγήθηκαν το επεισόδιο. Ύστερα ειδοποίησαν τον διοικητή, τον Σίμωνα Μπάιλο, κι εκείνος έστειλε στρατιώτες για να συλλάβουν τους κακοποιούς. Οι στρατιώτες συνέλαβαν σαν ύποπτο μόνο τον Στέφανο, γιατί οι άλλοι είχαν εξαφανιστεί. Εκείνος βάδιζε αμέριμνος, έχοντας πεποίθηση στην αθωότητά του. Απολογήθηκε στους στρατιώτες με ειλικρίνεια, αλλά δεν τον πίστεψαν. Τον έδεσαν και τον έκλεισαν στη φυλακή. Όταν τον οδήγησαν στον κριτή, ομολόγησε πάλι την αλήθεια αλλά εκείνος δεν τον πίστεψε και τον καταδίκασε. Όταν τον ρώτησε ποια τιμωρία προτιμά, να του κόψουν τα χέρια ή να του βγάλουν τα μάτια εκείνος περίλυπος, προτίμησε τη δεύτερη, γιατί του φάνηκε λιγότερο οδυνηρή. Με θρήνους και οδυρμούς οδηγήθηκε στον τόπο της καταδίκης, όπου εκτελέστηκε η φοβερή απόφαση. Ο Στέφανος τώρα, ανίκανος για μετακινήσεις, χειραγωγείται από τη μητέρα του.

Δεκαοχτώ μίλια από την πρωτεύουσα του νησιού ήταν χτισμένη η παραθαλάσσια

πόλη Κασσιόπη. Ήταν γνωστή για ένα ναό της Θεοτόκου, από τον οποίο περνούσε πλήθος λαού και προσκυνούσαν τη θαυματουργή της εικόνα. Ο Στέφανος αποφασίζει και πηγαίνει στην πόλη αυτή. Θα μένει στον ναό της Θεοτόκου και θα ζητά ελεημοσύνη από τους φιλάνθρωπους. Προσκύνησε με τη μητέρα του τη θαυματουργή εικόνα και παρακάλεσε τον διακονητή μοναχό να του παραχωρήσει ένα κελλάκι για τη διαμονή του. Την πρώτη βραδιά έμειναν μέσα στην εκκλησία. Η μητέρα του, κατάκοπη, κοιμήθηκε αμέσως. Ο ίδιος όμως δεν μπορούσε να ησυχάσει από τους πόνους.

Κάποια στιγμή τον πήρε ένας ύπνος ελαφρός. Νοιώθει τότε δύο χέρια να τον ακουμπούν και να ψηλαφούν τις κόγχες των ματιών του. Ήταν τόσο αισθητό, ώστε ξύπνησε αμέσως και αναρωτιόταν ποιος να τον είχε αγγίξει. Και τότε Βλέπει μπροστά του μία γυναίκα λαμπροφορεμένη και λουσμένη στο φως. Στάθηκε λίγο κι ύστερα εξαφανίστηκε. Γυρίζει ο Στέφανος και βλέπει τα καντήλια αναμμένα. Ξυπνάει τη μητέρα του και τη ρωτάει ποιος άναψε τα καντήλια και εκείνη του λέει να σωπάσει νομίζοντας πως το παιδί της ονειρεύεται. Όταν όμως ο Στέφανος επέμενε, η μητέρα του ανασηκώθηκε και κοίταξε με ανησυχία και λαχτάρα το πρόσωπό του και έζησε ένα ολοζώντανο θαύμα: οι κόγχες του παιδιού της στολίζονταν από δύο γαλανά μάτια, ενώ, πριν την τύφλωση, τα μάτια του Στέφανου ήταν μαύρα!

Αμέσως, μητέρα και γιός ευχαρίστησαν με δάκρυα χαράς την Υπεραγία Θεοτόκο για τη γρήγορη επέμβασή της. Από τον θόρυβο ανησύχησε ο νεωκόρος μοναχός κι έτρεξε στον ναό για να δει τί συμβαίνει. Το ολοφάνερο θαύμα τον συγκλόνισε κι έφυγε γρήγορα για τη χώρα, για ν᾽ αναγγείλει το γεγονός. Όταν το άκουσε ο διοικητής Μπάιλος, παραξενεμένος, πήρε μαζί του τους προκρίτους της Κέρκυρας κι επισκέφθηκε τον Στέφανο. Είδε τα νέα μάτια στις κόγχες τους και θαύμασε. Είδε ακόμη, σαν απόδειξη, και το σημάδι στα βλέφαρά του από το πυρακτωμένο σίδερο. Μέσα του όμως ο διοικητής είχε και κάποια αμφιβολία. Γι᾽ αυτό, όταν επέστρεψε στη χώρα, ζήτησε από τον δήμιο να του δείξει τα μάτια που αφαίρεσε. Πράγματι ο δήμιος του έδειξε τα μάτια που τα είχε μέσα σε μια λεκάνη και μάλιστα ήταν μαύρα μάτια, όχι γαλανά, σαν κι αυτά που είχε τώρα ο Στέφανος. Η αλήθεια αποδείχθηκε με τον πιο εύγλωττο και πειστικό τρόπο. Κι ο ηγεμόνας, αφού ειδοποίησε να φέρουν τον Στέφανο, του ζήτησε συγνώμη και τον αποζημίωσε με πλούσια δώρα και ανακαίνισε μ᾽ επιμέλεια τον περίβολο του ιερού ναού της Θεοτόκου.